

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Častitim volilcem

v okrajni zastop celjski!

27.159 K 51 vin.

za katere je Kosem oškodoval okrajno blagajno, je plačanih. Tista mastna kost, s katero so se „nemški“ Celjani že leto dni mastili, je zglodana in jim je pala iz strupenega žrela. Celjski okraj ne trpi nikake škode. — Dr. Serbec in dr. Dečko sta vložila po Kosmu poneverjeno vsoto pri okrajni blagajni, ne da bi bila vezana ali primorana. — Na to Kosmovo škodo stavili so „nemški“ Celjani svoje upe na nemško zmago, češ, drugače bo okraj trpel škodo. Upi nemškutarjev so se torej izjalovili in dolžnost Vas volilcev je, da se volitve točno udeležite in volite soglasno zastopnike, katere so si izbrali zaupni možje iz celega okraja sami. — Posebno v veleposestvu se gre za vsak glas in bi morebiti eden sam nemarnež, ki bi izostal ali po svoji glavi volil, celi slovenski okraj spravil v nemške roke.

Nemci bodo v skupini mest in trgov in velike obrtnije izmed 18 zastopnikov izvolili 5 (pet) nemških „doktorjev“, dr. Jabornegga, dr. Kowatschitscha, dr. Schurbija, dr. Jesenkota in dr. Negrija. Vam pa upijejo, da ne volite nobenega slovenskega odvetnika. Razumljivo! bojijo se spretnih slovenskih odvetnikov, kateri so njihove zvijače že tolikokrat prekrizali, ter Slovincem pomagali do zmage in pravice. Zasramujejo voditelje slovenskega ljudstva, ker upajo, da bodo potem z Vami slovenskimi posestniki delali, kakor bodo hoteli, in z *Vašim denarjem* gospodarili v korist Nemcev. Držijo se gesla „Ubij pastirja, in čreda se bode razkropila“. Slovenci kandidujejo izmed 22 zastopnikov 17 (sedemnajst) posestnikov in torej večinoma kmetov. Kmetje bodo torej v prihodnjem zastopu bolj zastopani nego kdaj. Da bodo pa kar največ koristnega za okraj dosegli, je potrebno, da delujejo roko v roki tudi z onimi maloštevilnimi zastopniki, ki sicer niso kmetje, a odkritosrčni prijatelji naroda in so si s svojim dosedanjim delom za narod že pridobile izbornu izkušenost v težavnih poslih, katere nalaga okrajni zastop.

Ako Nemci trdijo, da dosedanji slovenski okrajni zastop ni skrbel za okraj, je to laž. Mnogo novih cest se je zadnjih 12 let napravilo, n. pr. cesta iz medloga v Lopato, iz Zaloga do Pirešice, iz Žalca do Pirešice, iz Bukovega žlaka v Ljubečno, iz Gaberja na Lavo. V okrajno oskrbo ste se prevzeli drameljska in gotoveljska cesta. — Pa tudi na občinske ceste je

slovenska večina mislila ter je občinam pri vsakih večjih izdatkih, posebno za mostove, dajala znatne prispevke. Da se ni zvezal Šmarten v Rožni dolini z Vojnikom z okrajno cesto, krivo je samo pomanjkanje tehničnih moči pri deželnem odboru.

Nemci pravijo, da bode z zmago Nemcev prišel red in mir v okraj. Kakov „mir“ oni razumejo, veste, če se spomnite, na tiste *izgrede in divjanje* celjske sodrge pri vsaki slovenski slavnosti, ko je ta sodrga napadala slovenske goste, gospode in kmete, gospe in otroke. Kako ravnaajo v Celju seveda samo radi „miru“ s slovenskimi mladeniči, če v Celje na nabor pridejo, pa nekoliko zapojejo po večstoletni navadi, zgrabijo jih, pretepajo in zapirajo. „Mir“ razumejo tako, da se *Slovenec ne sme pokazati in ust odpreti v Celju, razun če nese s svojimi žulji krvavo zaslužen denar v njihove trgovine*.

Celjski Nemci lažejo, da bi doklade pri Slovincih vedno rastle, na sprotno, dosegle so med tem časom enkrat tako nizek odstotek, namreč 21; *kakor nikdar pod nemško večino*.

Slovinci so kot voditelji okrajnega zastopa v vsakem oziru izvrstno gospodarili, so veliko storili kolikor mogoče z malimi stroški. Kako Nemci znajo gospodariti. kaže uprava celjskega mesta, katero ima dolga že dva in pol milijona in je ravno letos zvišalo doklade za celih 10 procentov, to je na 50%!

Te velikanske doklade pa v izdatnem delu uporabljajo za podpiranje *Slovincem sovražnih naprav* in za popolnoma nepotrebne reči kakor nakup brez števila hiš in nepotrebnih sprehajališč, v katerih pa Slovence, ki tjakaj zahajajo, pobalinsko napadajo in iz katerih celo slovenske dijake, Vaše sinove, izganjajo.

Hinavstvo in laž je tista ljubezen, katero vam pri zdanjih in vsakih volitvah celjski Nemci hlinijo. Laž je vsaka beseda, katero rabijo, da bi Vas premotili in Vas zapeljali, da izdate svoj narod in osramotite sebe in svoje otroke, ker bi si pritislili s tem na čelo pečat izdajalca — Judeža Iskarijota.

Slovenski volilci, med Vami naj ne bo izdajalca! Volite torej slovenske može, ne pa Nemcev in nemčurjev!

CELJE, dne 11. maja 1904.

Slovenski volilni odbor.

Slovenski uradniki in nemškutarsko nasilstvo.

(Iz Ljutomera.)

List za listom! Tožne misli obidejo človeka, ako opazuje s paznim očesom današnje razmere, ako vidi, kako slovenski uradniki romajo drug za drugim iz svoje domovine in se morajo naseljevati v tujih krajih, med tujim ljudstvom ter živeti tam, ako imajo le količkaj narodnega ponosa v sebi, skoraj popolnoma samotno življenje. Kakor najhujše razbojnike, zločince nad državnimi zakoni se jih kuje v verige tujstva, tujega čustvovanja, tujih razmer.

Ako smo popolnoma objektivni napram samim sebi, moramo seveda priznati, da je malo slovenskih uradnikov na Slovenskem, ki bi bili v svojih službah tako prosti, da bi lahko v nacionalnem oziru, v političnem zmislu kaj delovali. Nasprotno je seveda mnogo takih, ki bi to v popolni meri lahko storili, a jim deloma manjkajo zmožnosti, deloma pa tudi krepka volja. Vsekakor pa moramo odkrito izpovedati, da večina njih vpliva vsaj indirektno tudi v narodnem pogledu na občinstvo, v katerega sredini žive. In to v družabnem življenju. Ako premotrivamo logično razvoj narodnega preporoda v tem ali onem kraju, opazimo povsod neovržno dejstvo, da se je isti izcimil iz popolnoma nedolžnih začetkov družabnega občevanja članov enega in istega naroda. In da so baš uradniki v posameznih krajih v tem oziru v veliki meri izvršujoči in vplivni faktor, tega ne bo, mislim, skušal tajiti nihče. Tedaj tibo, familijarno družabno delovanje — to je specifična naloga slovenskih uradnikov, ker so, kakor omenjeno, v javne razmere abso lutno ne smejo vtikati, ako nočejo, da jih sovražna sodrga nemudoma ne zgrabi za vrat ter jih presadi na tuja tla. Da se pa da tudi v mirnem družabnem življenju, v prirejanju popolnoma ne dolžnih družabnih večerov, domačih zabav itd. v veliki meri vplivati v vsakem oziru na marsi kakega zaspanca, to je, mislim, dejstvo, ki ne potrebuje posebnih argumentov. In če naposled omenim v tem oziru v narodnem pogledu gotovo koristno dejstvo, da se marsikak uradnik tako-rekoč udomači v kaki rodbini dotičnega kraja ki je v narodnem oziru popolnoma indiferentna,

in se tako stvori podlaga novi družini, ki bo pod njegovim energičnim vplivom gotovo narodna, — ne, upam, da ne bo nihče krivo razumel, češ, da hočem s tem trditi, da slovenski uradniki sploh drugih namenov in drugega dela nimajo. Tako zloben nisem! Sicer pa odkritosrčno povem, da mi je človek, — tukaj mislim uradnike, — ki si ustvari družino in tako da narodu svojemu nov, krepk materijal, tisočkrat ljubši, nego oni, ki v enomer kriči in kriči — in nič ne doseže!

A da se vrnemo k našem pravem predmetu. Rekli smo že, da si nemški uradnik v primeri z našim lahko dovoli tisočkrat več, in zgodilo se mu ne bo nič. Slovenskemu uradniku pa še hočejo zagreniti tisto malo zabave, kar se je lahko udeleži. I lastni kolegi nasprotno mu narodnosti kot — denuncijanti — i brutalna sila proti njemu iz nacionalnega fanatizma vzbujenih duhov, i naposled nekaka rezultanta prvih dveh faktorjev — vladni organi — vse to spremlja slovenskega uradnika na njegovem trnjevem potu in ga naposled oropa edinega veselja, ki ga lahko še ima — bivanje v rodni zemlji! —

Da je temu res tako, hočem na kratko dokazati s par slučajji:

V Ljutomeru je bil pri sodnji edini slovenski uradnik g. M. Kocuvan. Edini slovenski uradnik, ker se je edini zavedal svoje narodnosti in to zavest svojo kazal tudi s tem, da je zahajal k slovenskim zabavam in se sploh gibal izključno v slovenskih krogih. To je silno peklo njegove kolege — renegate — njegove predstojnike in na vsak način so se hoteli, bodisi potem že na ta ali oni način, rešiti tega edinega slovenskega uradnika. In ponudila se jim je v to prav lepa prilika. Dne 20. julija 1902 obhajalo je slovensko ferijalno akademično društvo „Bodočnost“ v Ljutomeru svojo ustanovno slavnost. Ljutomerski nemčurji so se obnašali takrat napram slovenskim akademikom in napram slovenskemu občinstvu sploh v skrajni meri izzivajoče predrzno! Posledica tega je bila poleg nekaterih drugih tudi — oster dopis proti ljutomerskemu predrzemu nemškutarstvu v „Südsteirische Presse“, dopis, ki je izšel, kakor omenjam pozneje, iz akademičnih krogov. Kmalu nato, respektivno šele prihodnje pomlad se je začela naenkrat disciplinarna preiskava proti gosp. Kocuvan radi tistega članka.

Pa kako je slavna gospoda „pogruhtala“, da mora biti g. Kocuvan dopisnik? Neki Druškovič — moral bi ga po njegovem pravzaprav pisati Druschkowitach — sluga pri tukajšnji sodnji, bivši Slovenec, sedaj seveda „Velikonemec“, je stanoval takrat pri g. Kocuvan in našel rekoč — oprostite — na stranišču košček papirja, na katerem si je g. Kocuvan skiciral nekaj temnih strani iz značajev tukajšnjih nemškutarjev, hoteč to morda nekoč vporabiti res kot podlago kakemu dopisu. No in potem se je imenovani Druschkowitsch preselil pa oddal dotični listič svojim predstojnikom. ti so seveda vsebino lističa natanko pretuhtali in — strašno! — našli so, da se je skladala jako z vsebino dopisa v „Südsteirische Presse“. Kakor bi dva različna človeka ne mogla najti na enih ie istih individuih enih in istih napak. No, logični sklep slavnih kapacitet je bil, da je g. Kocuvan avtor inkriminiranega dopisa in da mora v disciplinarno preiskavo. In tako se je tudi zgodilo. Jasno se je videlo v celem procesu, da ga hočejo ali predstaviti ali penzionirati. Saj drugo ni bil njihov namen! In dasi je g. Kocuvan na podlagi izjave g. Vlad. Pušenjaka, akademika in takratnega tajnika „Bodočnosti“, ki je bil avtor dotičnega dopisa, stal pred javnostjo gotovo popolnoma opran, so tirali zadevo vendar še celo leto dalje. Nazadnje je g. Kocuvan, ki je sicer sam imel namen in željo v kratkem stopiti v pokoj, sam prosil za vpokojenje in isto seveda v najkrajši dobi — dobil je celo telegrafično rešitev — dosegel! Takšno je nemškutarsko denuncijantstvo v službi naših vladnih organov! —

Da preidem na drug slučaj:

„Grazer Tagblatt“ je z dnem 18. sušca t. l. prinesel iz Rogatca z dne 16. sušca 1904 sledeče:

(Windische Hetzer!) Sonntag, den 13. d. M. ereignete sich in unserem stramm deutschen Markte ein bedauerlicher Vorfall. Der windische Steueramtspraktikant Kuharič suchte die gemütliche Unterhaltung einer deutschen Gasthausgesellschaft dadurch zu stören, dass er den ganzen Abend hindurch provozierte und trotz wiederholter gütlicher Ermahnungen der Beleidigten seine Herausforderungen fortsetzte und schliesslich handgemein wurde. Infolgedessen kam es zu einer Schlägerei, in deren Verlauf Kuharič und der windische Steueramtsadjunkt Tajnik

LISTEK.

Iz gozda pred sodišče

Novela iz gozdarskega življenja. Spisal Maks Ring. Poleg češkega po Vodračku prevel Vrhovski. (Konec.)

Mučen tako od svoje vesti, obenem razburjen od dogodkov cele prečule noči, plašen radi misli, da vzbudi z odkritjem svoje tajnosti veliko govorico med ljudmi in s tem uniči dobro ime svoje ljube morda na veke, v takih občutkih stal je Vrba pred sodnikom. Ta je bil sicer dober in vesten pravnik, a ne toliko psiholog ali izpraševalec srca in duše. — Pri svoji površnosti udal se je prepričanju, da je pač mladi pomočnik v strasti, ljubosumnosti storil to dejanje. — Ker posebno glede tega vprašanja Vrba ni mogel zadosti jasno odgovarjati, zlasti kje in zakaj se je mudil v osodepolnem času, — spoznal ga je kot krivca zločina.

Novica ta bila je za Vrbo kakor meč v srce. Vse priseganje o nedolžnosti ni pomagalo nič, moral se je pokoriti ukazu sodnika. — V spremstvu sodnika in dveh orožnikov odveden je bil Vrba v mesto v — ječo.

Nesrečna Barbika pa žalosti in bolečin preobložena, se je vlegla v posteljo, v kateri je nekaj tednov v nevarni bolezni — vročici — viselo njeno življenje na tanki niti. Tekli so ji dnevi in minevale noči v strašni blodnji in nevarnosti.

Malokatera sodnijska razprava vzbudila je med ljudstvom toliko zanimanja, nego ta, ko se je imela vršiti sodba nad nesrečnim Vrbo. Sodno zasliševanje od prvega ni spravilo na dan nič novega, ne proti ali za dokaz storjenega zločina. — Priče so svoje izpovedi ponavljale večinoma kakor pri prvem zaslišanju ali le z malimi dostavki. Poklicani Mlinarjev Franc se je sodišču

odtegnil, brat njegov pa je izpovedal, da ga je on sicer obiskal, ali čez nekaj dni zopet odšel, rekoč da ob najbližji priliki jo potegne v Ameriko. Na vprašanje sodnika, ob kateri uri ga je Franc obiskal, rekel je ta, da se ne spominja dobro več. Ker tudi drugi sorodniki niso znali o njem nič kaj povedati, spoznalo se je, da je sled za njim brezuspešen.

Četudi je nagli pobeg tega zlodejca bil kaj sumljiv, vendar na zatožbo ni imel mnogo vpliva. Ta je slonela trdno na tem, da zatoženi ne more opravičiti svoje odsotnosti ob času — dejanja.

Veliko škodovala je Vrbi tudi trdovratnost, s katero je zamolčal svoje razmere k dekletu, katera je bila medtem v težki bolezni. Pri vsakratnem izpraševanju o tem, zapletel se je v nove zanke.

Nič ni pomagalo v tem oziru prigovarjanje sodnika, niti pritisk njegovega zagovornika, niti mile prošnje prijateljev, ki so ga obiskali. Te razmere razjasniti, s katerimi edino bi se dala izkazati njegova nedolžnost, tega on ni hotel za celi svet ne!

Barbika, katera bi z eno samo besedo ga mogla rešiti, bila je medtem o težki bolezni in brez zavesti. — Sicer se bi ona gotovo za trenotek ne obotavljala, da bi njegovo nedolžnost dokazala.

V zaporu on ni znal kar nič o njenem stanju. Upal je danzadnevom da sliši njeno besedo, ki ga bode rešila. — V sanjah videl jo je, kako mu odpira vrata ječe in prinaša radostno vest o svobodi njegovi.

Da bi njej dobro ime ljubše bilo nego razodetje, da mu je naklonjena in s tem izpoved o dogodku, kar edino bi ga rešilo, to je bil dvom in črv, ki mu je glodal srce. Da bi ga bila popolnoma pozabila, tega ni hotel in mogel verjeti, četudi ga je nejasno in trdovratno molčanje

njeno bolj bolelo, nego vsa bridka, nezasluzena — osoda.

Končno pa ga je nadlogar v spremstvu sodnika obiskal in razodel, v kakem stanju nahaja se sedaj Barbika. Zvedevši to žalostno vest, spoznal je Vrba takoj nevarnost, da ko bi sedaj on tajnost razodel, utegnil bi ubogo devo z razburjenjem pahniti v nevarnost — smrti. Prej nego se to zgodi, raje on sam vse pretrpi in naj bode to tudi najhujše.

V takih okoliščinah minolo je par tednov, medtem pa je izpraševalni sodnik izročil celo stvar porotnemu sodišču. To je določilo že dan razpravi, na kar je ljudstvo na daleč okoli že komaj čakalo, kajti pozornost na ta zločin bila je velikanska.

Samoobsebi zanimiv ta slučaj je bil tudi povod, da se ob njem kosajo duhoviti pravniki. V očigled nebrojnega zanimanja ljudstva, katero je stari državni pravnik smešno „stranske porotnike“ imenoval, prevzel jo posel zagovornika mož, kateri je bil znan kot navdušen svobodomislec in izboren govornik.

Na teh pripravah kazalo je vse, da bode razprava vrlo zanimiva, ne samo po vsebini svoji nego tudi po duhovitosti dveh nasprotnih si govornikov. — Z največjim zanimanjem se je ljudstvo zbiralo določeni dan v dvorani porotnega sodišča.

Na vzvišenih sedežih spredaj v dvorani se sedeli izžrebani porotniki. — Bili so to meščani, kmetje in obrtniki. Na posebni mizi pred njimi ležala je obtoženčeva puška, zraven še edem naboj in pa kroglja, ki se je našla v telesu umorjenega. Poleg tega je bil zelen jopič obtoženčev, na katerem je bilo videti par krvavih madežev in pa še zlata ura umorjenega, katera je kazala ravno tri četrt na deseto uro.

Po drugi strani dvorane zavzeli so sedeže svedoki, med katerimi so poslušalci posebno opa-

eine körperliche Züchtigung erhielten und dann an die Luft gesetzt wurden. Es wäre sehr erwünscht, wenn derlei unliebsamen Vorkommnissen in den deutschen Orten Untersteiermarks durch die Bestellung deutscher Beamten vorgebeugt werden würde."

To diši vsekakor po denunciaciji! Da pustimo vse druge bedaste opomnje v članku o „nemškem“ Rogatcu, o nemških uradnikih itd. popolnoma na stran, naj sledi tukaj samo suho dejstvo dotičnega dogodka, kojega so hoteli rogaški renegetje, seveda v intimni zvezi z različnimi „vplivnimi“ germanskimi osebami, uporabiti v podlo sredstvo denuncijanstva, kojega posledica je pri slovenskih uradnikih pač navadno disciplinarna preiskava in premeščanje! V članku omenjeno nedeljo bila sta gg. Kuharič in Tajnik v družbi nekih gospodičen v gosteh pri učiteljih tamošnje slovenske šole. Ko sta zvečer prišla v svojo stalno gostilno večerjat, so ju začeli tam zbrani nemčurji izzivati. Brez vsakega odziva na provokacije se je vsedel g. Tajnik k družbi igralcev in sam igral zraven, g. Kuharič pa v družbo znanih mu dam. Končno so izzivali nemčurji tako predrzno, da je bil g. Kuharič primoran jih zavrniti s par besedami, na kar so utihnili. Ko so se dame iz družbe g. Kuhariča odpravile, ostal je g. Kuharič še kake četrt ure v gostilni, potem pa sta oba z g. Tajnikom odhajala. Komaj je bil g. Kuharič med vrati, planejo nanj nemčurji s palicami. Bili so železniški uradniki, dva učitelja nemške šole ter pa tržanov — pobalinov. G. Kuharič se seveda ni pustil kar tako meni nič tebi nič mlatiti, ampak se je obrnil in se branil tudi s svojo palico, med tem ko je g. Tajnik, ki je ostal v sobi vsled hitrega pritiska nemčurjev, odzadaj udrihal po nemčurjskih buticah. Tako je nastala res, kakor pravi nemčurjski dopisun — bitka. A nastane tukaj drugo vprašanje. Kdo je kriv? Iz objektivno navedenega dejstva pač lahko sodi vsakdo. In nastane drugo vprašanje: Kako podlo so hoteli nemčurji izrabiti ta slučaj? Izpostavili so pred javnost slovenskega uradnika kot izzi-valca, hoteč jima s tem 1. pokvariti karijero; 2. provzročiti, da bi bila kot „nacijonalna huj skača“, kakor bi se glasilo v dekretu, premeščena kam v blaženo nemško zemljo.

zovali možko postavo nadlogarja in pa glavno pričo, onega lovca.

Na ukaz predsednika je bil priveden zatoženec v dvorano pred sodnike.

Oči vseh so se uprle vanj, na nesrečnega mladega moža, katerega postava je kazala takoj na prvi pogled, da on ni zmožen tega hudodelstva. Njegov blede, upali in pošteni obraz vzbujal je kmalu pri poslušalcih sočutje; zlasti pričujoče gospe niso mogle verjeti, da je on hudodelec. — Oblečen je bil kot po navadi, precej okusno, zlasti lahek, zelen jopič pristojal mu je prav dobro.

Ko je prvi šum po dvorani utihnil, prečitala se je zatožba, obsegajoča znane okolnosti. Izde lana je bila kaj premišljeno, pa tudi enostransko, ter je skušala dokazati krivdo obtoženca, opiraje se najprej na razpor zatoženca z umorjenim, potem pa na nejasni odgovor, kje se je obtoženec mudil ob času umora.

Spočetka prijazno mišljenje občinstva o zatožencu jelo se je mešati z obžalovanjem nad njim, kajti njegova krivda se je na več načinov dokazovala. Po prečitaniu te skrbno sestavljene zatožbe, ki je bila mojstrsko pravniško delo, bila je videti večina poslušalcev, kakor tudi porotnikov prepričana o krivdi zatoženca.

Med tem časom je sedel Vrba kakor neobčutljiv, ne zmeneč se za celo stvar. — Nobeden migljaj telesa ali obraza ni kazal strahu, ko da ne bi vedel, da mu gre za — življenje. To ni bilo licemerstvo ali brezčutnost, nego hladno samozatajevanje, izredna udanost v previdnost Vsemogočega, obenem pa globoka žalost nad tep-tanjem pravice, kar je vse v tem trenutku napolnjevalo njegovo dušo.

Šele ko mu predsednik stavi vprašanje, zgane se, vstane in z jasnim glasom povdarja, da se ne čuti krivega.

Nato se zaslišijo priče. Nadlogar prvi izpo-veduje z ginjenim glasom. — Povdarja najprej

Vsekakor „blagi“ nameni nemškutarskega moralnega nasilstva, ki mu še ni bilo dovolj fizično nasilstvo, izvršeno na zavrtni način:

Pristaviti imam, da poznajo g. Kuhariča vsi uradi, pri katerih je doslej služboval, v Ptuj, Ljutomeru itd., kot vestnega uradnika, kot sicer prepričanega Slovenca, ki pa se v javno življe nje ne vtika.

To pot se je sicer nemčurjski gospodi izvedena komedija denuncijanstva in nasilstva ponesrečila, ker v disciplinarno preiskavo nista prišla gg. Kuharič in Tajnik — ampak železniški uradniki in učitelji — pač pa je bil pred kratkim g. Kuharič imenovan c. kr. davčnim pristavom!

Tretji slučaj se ravnokar še doigrava in sicer v Ljutomeru Ker še ni pri koncu, zato si ga prihranim za drugo pot. J. M... er. —

Celjske in štajarske novice.

— Zmaga je naša! Navzlic vsem lumparijam in lažem, ki so jih Nemci trosili v zadnjem času pred volitvami, smo vendar zmagali v ve leposestvu. Slovenski kandidatje so dobili po 29 glasov, nemški pa po 28. Celjski okrajni zastop ostane v slovenskih rokah. — Zaradi volitev nam ni bilo mogoče pravočasno izdati današnje številke. P. n. naročniki nam bodo to pač oprostili.

— Promocija. — Danes je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava gospod Fran Vidovič, pravni praktikant pri dež. sodniji v Gradcu.

— Celjski nemški razgrajadi rekrutirajo se večinoma iz mestnih pometačev, pisarjev in „piskačev“. Tako je neki mlečnozobi pobič, ki sliši baje na ime Schellberger, po poklicu magistratni pisar in piskač pri nemški godbi, žalil v ponedeljek popoldne na nesramen način slovenske goste v Faningerjevi gostilni. — Ko sta namreč dva Slovenca iz okolice med seboj se slovenski pogovarjala, pristopi ta človeček k njima, udari s palico po mizi ter ju zmerja z „verfluchte windische Bagage“, češ, da v nemškem Celju nimata pravice „windisch“ govoriti. Dotičnima gostoma se je seveda prenizko zdelo se s takim človekom prepirati, ter sta plačala

dobre lastnosti svojega pomočnika, njegovo zvestobo, ubogljivost, miroljubnost in pravno življenje. Vendar h koncu pove tudi razpor med njim in Rudolfom, kateri se je večkrat ponavljal, tako da je bil on vsled tega namenjen Vrbo iz službe izpustiti. V podrobnostih je povedal nadlogar tudi, ob kateri uri je zatoženec oni večer dom zapustil, drugega pa o zločinu ni mogel povedati ničesar.

Vse drugače je bilo izpovedanje druge priče — lovca. — Ta je pravil s čudno natančnostjo, kakor da bi se bil na pamet naučil, najprej zgodbo o prejšnjem „napadu“ zatoženca na umorjenega Rudolfa, prištevaje prvemu povod razpora, kakor tudi sirovost njegovo, proti kateremu je bil ubogi mladi gospod krotko jagnje, — pravi angel. — Že takrat je bil po njegovem mnenju Vrba pripravljen umoriti mladega gospoda, le njegovemu posredovanju se je posrečilo to za-braniti.

„Žalibog“, govoril je s hinavsko potuhnjenostjo, „da se mi ni posrečilo to tudi sedaj storiti. Tisočkrat rad bi bil tvegati svoje življenje zanj, ali to se ni moglo zgoditi. K največji moji žalosti nisem bil prisoten nesrečnemu dejanju. prišel sem prepozno, da bi mogel kaj storiti. Ko sem se vrnil —“

„Kje ste bili in kaj ste delali v tem času?“ vprašal je naglo neki porotnik, preprosti kmet, prekinivši izpoved lovca.

„V vasi“, odvrne ta nekako nejevoljno, „v gostilno sem šel po ukazu gospoda, da sem kupil žganja v prazno čutaro.“

„Neverjetno mi je, da bi vas gospod tako daleč poslal. Ali je bil Rudolf udan pijači?“

„Bog obvaruj! Toda pri bližajoči se nevihti, menil je mladi gospod, da bi mu ne škodovalo malo pijače, ker — zrak se ob takem vremenu ohladi in bal se je prehlajenja.“

Ta izpoved, katera je med porotniki vzbudila majhen nasmeh, zdelo se je porotniku ne-

in odšla. Celo navzoči nemški gostje so se zgrazali nad predrznim in nesramnim obnašanjem te nemške mestne olike. — Ako hoče torej g. župan Rakusch v resnici s slovensko okolico v miru živeti, naj odpravi poprej iz mesta vse tiste nemškutarske razgrajade, katere mesto vzdržuje, da napadajo potem mirne Slovence.

— Čudna policija. Znano je, da tukajšnja „vahtarca“ vedno in vedno hujska zoper dijake slovenskega gimnazija, katerim niti svežega zraka v tudi od Slovencev vzdrževanem mestnem parku ne privošči. Vsaka številka „vahtarce“ pozivlja nemško občinstvo, naj slovenskim dijakom onemogoči poset mestnega parka. Za take hujskarije je seveda celjska barabarija nad vse dovezetna in je z ozirom na „vahtarčno“ pisanje napravila nekak oddelek policije, koji je namen paziti, da ne pridejo slovenski dijaki v park. Pol ure pred ponkom pridejo ti novodobni policisti, med katerimi je tudi nek uslužbenec okrajnega sodišča v Celju v park s klicem, da sedaj začne inspekcija, katera ima vse slovenske dijake (windische Studenten) iz parka izgnati. Svoje delo začnejo s tem, da mirno se učeče dijake toliko časa s svojimi neslanostmi nadlegujejo, dokler se ti ne umaknejo. To pa še ni zadosti; ta faki-naža se potem nastavi na ozko brv, vodečo iz parka proti šolski ulici, ter podstavlja mimo-idočim noge. Kako lahko bi se na ta način komu pri padcu noga zlomila ali pa kaka druga poškodba prizadejala?! Kaj pa če bi mestna policija kot varnostna oblast male na prste stopila tem mladim fantalinom?! Če ne bo kmalu reda, si bomo na kratko sami pomagali in take slučaje naznanili sodišču, da dobijo ti zlikovci zaslužen kazni. Imena in priče so nam danes že na razpolago, pa bomo še počakali, ker no-čemo kakor to delajo naši nasprotniki, nikogar brez potrebe pripraviti ob kruhek, čeprav za svoje lumparije ne zaslužijo naše prizanesljivosti.

— Izgubil se je na poti iz Škofjevasi do Celja možki prstan z rdečim kamenom. Pošten najditelj naj ga odda proti primerni nagradi pri uredništvu „Domovine“.

— Razmere na c. kr. celjski oinkarni smo zadnjič nekoliko razsvetlili s podatki, ki nam jih je podal nedeljski zaupni shod delavcev. Da nam ni bilo mogoče celega ogromnega gradiva

zadostna, da bi ga umirila. Pošepetal je nekaj svojemu sosedu, kateri mu je prikimal.

Nato je lovec nadaljeval svojo izpoved, ali nekako raztreseno. Šele sčasoma prišel je zopet do prejšnje „ganljive“ besede. — Pravil je živo, kako je našel v strašnem trenutku svojega gospoda mrtvega, pri njem pa klečečega obtoženca kako je opazil na tem krvave madeže, kako da je bil ta bled in zmešan, da skoraj ni vedel, kaj je govoril itd.

Kakor je občinstvo, tako so tudi porotniki sledili z napeto pozornostjo pripovedovanju te priče, katera se je obnašala bolj kot tožnik, nego priča.

Da se zmanjša in ublaži vtis njegove besede, skušal ga je zagovornik z različnimi vprašanji spraviti v zadrego. Toda njegove trditve so bile vedno enake, da se ni dalo nič storiti za nesrečnega zatoženca.

Ker se pri verodostojnosti priče, kakor tudi v celi njegovi izpovedi ni dalo nič ovreči, pripuščen je bil priča k prisegi.

Manj zanimiva bila je izpoved drvarjev, katera je večinoma le potrdila znani dogodek med zatožencem in Rudolfom, kakor tudi, da se je zatoženec mudil oni nesrečni večer pri njih.

Po končanem zaslišanju prič podeli predsednik besedo zagovorniku, kateri je z znano svojo zgovernostjo skušal zatožbo zavrniti. Pred vsem je svaril pred nevarnostjo, da bi se iz samih slučajev sklepala gotova resnica in po njih sodila pravica. Kazal je na neomadeževano življenje zatoženca, kar je njegov predstojnik najbolj jasno izpovedal. Če je bil zatoženec nagle narave, kar je pokazal pri znanem „napadu“, je to obžalovanja vredno, pač pa je zato gotovo imel veliko vzroka, čeravno priča lovec nasprotno o tem govori. Sploh on smatra izpoved te priče za pristransko, katera gotovo izvira iz sovraštva do zatoženca.

porabiti je pač lahko umljivo, kajti na celem, več ko dve uri trajajočem zborovanju ni bilo čuti drugega kakor pritožbo za pritožbo. Kakor smo že zadnjič poudarjali, smo trdno prepričani, da bodo delavci s posredovanjem državnega poslanca g. Žičkarja gotovo dosegli svoje opravičene zahteve po zboljšanju svojega bednega stanja, kajti ako je le še količkaj pravice pri c. kr. avstrijski vladi, mora ista korenito poseči vmes, ako si noče še dalje nakladati na svoje rame odgovornosti za naravnost škandalozne, vsak človeški čut globoko žaleče razmere v c. kr. cinkarni. Naj bi bila ta tovarna privatna last, kako hitro bi potem imel lastnik iste opravka s c. kr. oblastmi, kako hitro bi mu potem zagrozili s celo vrsto paragrafov, ali ker je tovarna last države, potem naj morda ostane vse pri starem! Delavci, kateremu se že vsakemu na licu čita, da nosi v sebi kal smrti, naj se še dalje izkoriščajo, še dalje naj se jim odtrguje ona borna plačica, katere je ravno toliko, da jim ni mogoče ne umreti ne živeti, in še nadalje naj se jih šikanira s kaznimi itd.! Ne, tega mora biti konec! Ako je že sedaj prava sramota za državo, da je pripuščala dosedaj take razmere, temvečja sramota bi bila zanjo, ako bi odslej ne storila ničesar za odpravo teh nezasišanih razmer. Delavske zahteve so tako utemeljene, da je vsak ugovor nemogoč. Prepričani smo, da bomo mogli v kratkem poročati o ugodnih uspehih delavske akcije. — Opozarjamo pa delavce še enkrat, da naj bodo solidarni. Eden za vse, vsi za enega! Ne poslušajte onih ljudi, katerim je le zato, da bi si iz sedanjega vašega tužnega stanja kovali zase kapital. Varujte se mačk, ki spredaj ližejo, zadaj pa praskajo. Med seboj imate ljudi, ki bi se radi prikupili navzgor, kateri skušajo osmešiti vaše prizadevanje, ki hočejo vašo dobro stvar prikazati v slabi luči, ki vam morda celo odgovarjajo, da ne bi nadaljevali započete akcije! Varujte se jih! Ne verujte onemu Hölzlnu in onemu Rešetarju, ki se norčujeta iz vašega skupnega dela, katera vam pravita, da vam „bindišarji“ ne bodo nič pomagali. Kdo vam bo pa pomagal? Ali morda Nemci in nemčurji? Kdaj so se pa zmenili za vas! Ko pa ste se obrnili na „Slov. del. podporno društvo“, vam je bilo isto takoj pripravljeno po-

V daljšem govoru je naglašal, da je bil zatoženec ob določenem času gotovo v svojem revirju na straži, pa ko je slišal strel, je kot vesten stražnik hitel na mesto nezgode; četudi ta kraj ni ravno spadal v njegovo področje.

Kot važno okolnost označeval je govornik srečanje Vrbe z znamenitim roparjem, kateremu, primerjaje njegovo življenje, se bi to hudodelstvo veliko lažje pripisovalo, nego temu dosedaj nepokvarjenemu mladeniču. Ne ta, najbrž oni Mlinarjev Franc izvršil je ta zločin. To dokazuje tudi njegov nagli pobeg v daljno Ameriko. Vrbovo obnašanje po nesreči pa prav posebno dokazuje njegovo nedolžnost. Ko je imel med časom na straži pri mrtvecu toliko prilike za beg, bil bi gotovo to storil, ako bi se bil čutil krivega. Tako pa je čakal vestno, dokler ni prišel nadlogar s svojimi tjakaj.

K koncu je opominjal govornik porotnike k največji opreznosti v tem tako kočljivem slučaju, da bi z naglico si morda ne nakopali krivice na svojo vest. Upal je od njih razsodnosti svojemu klientu popolnega oproščenja, ako pa tega ne, pa v kazni vsaj mnogo polajšanja.

Navdušen in ganljiv govor je bil sprejet od občinstva sicer z odobravanjem, ali na zatožbo imel je le malo vpliva. V glavnih potezah namreč ni mogel zavrniti izpovedi prič.

Državnemu pravniku se je v kratkem govoru posrečilo zasukati sodbo na nasprotno stran in splošno mnenje porotnikov ter občinstva prepričati o resnični krivdi zatoženca. On je storil zločin, srečanje s tihotapcem pa si je izmislil, da bi na njega zvrnil sum hudodelstva.

Na vprašanje predsednika, ali ima zatoženec še kaj povedati, odkima ta, da ne. Nato predsednik še v kratkih besedah ponovi celo zgodbo, priporoča je porotnikom naj bodo v sodbi previdni, naj brez ozira na osebo izrečejo svojo misel.

magati z vsemi mogočimi sredstvi in vam bo tudi pripomoglo do končne zmage vaše pravične stvari. Naj Hölzl in Rešetar zabavljata zoper Slovence, kolikor hočeta, naj se posmehujeta vašemu in našemu trudu, nič ne de, vsak po svoje: kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Kar vas pa je v resnici mož, katerim je naša stvar sveta, le naprej v boju za pravico! Zmaga mora biti vaša!

— Podelitev častne kolajne za 40letno zvesto službovanje. N. prevzvišenost gospod namestnik na Štajarskem podelil je z odlokom z dne 27. aprila 1904 št. 1064/praes nadučitelju v p. Janezu Rupnik častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

— Sviri se pred izselitvijo v Brazilijo. C. kr. namestnika v Gradcu je naznanila z odlokom z dne 19. aprila t. l. št. 15.520 sledeče: Kakor je ministrtvo za notranje zadeve izvedelo, ustanovilo se je v Rio de Janeiro pod imenom „Empreza di Colonisação brasileira“ neko podjetje, kojemu namen je, potom podpisovanja deležnic v Evropi, posebno na Francoskem, prido biti si kapital in tega porabiti za koloniziranje ozemlja o različnih državah Brazilije. Ustanovitelja tega podjetja — to sta neki France Trawinski in Andrej Tramu, ki sta si izvolila zastopnikom nekega Aleksandra Prvust v Rio de Janeiro — iščeta pri posameznih državnih vladah v Braziliji brezplačne prepustitve državnega zemljišča in sta zdaj z vladami držav Matto Grosso in Minas Geraes v rečeni namen v pogajanju. Po načrtu podjetništva razdelilo bi se od države prepuščeno zemljišče na srečke po 15 ha, ki bi se obljubilo z naseljenci slovanske narodnosti iz Avstro-Ogrske države, kojim bi se obljubilo prosto potovanje do omenjenega kraja in materijelno podporo za prve mesece naselitve, naložila bi se jim pa obveznost, dajati skozi 20 let družbi polovico zemljiščnega haska. Ministrtvo za notranje zadeve odsvetuje, spuščati se v kako pogajanje z rečenim podjetjem in sicer zaradi tega, ker to podjetje, kolikor znano, nima do zdaj nikakega kapitala, ne zemljišča. To se naznanja v zmislu odloka c. kr. ministrtva za notranje zadeve z dne 31. marca 1904 št. 10.612 z naročilom skrbeti za to, da se predstoječa informacija kolikor mogoče obširno ljudstvu naznani.

Kakor v grobu bilo je tiho po dvorani, ko je predsednik svoj govor skončal. — Nihče ni dvomil o obsodbi zatoženca, na katerega so bile oči vseh vrpte. — Toda v tem trenutku našel se je mož, kateri je bil prepričan o njega nedolžnosti.

Tedaj, ko so porotniki vstajali s sedežev, da bi šli v posvetovalno sobo, pristopil je od njih prej omenjeni preprosti kmet k mizi, na kateri je ležala puška in naboj, kakor tudi krogla, vzeta iz mrtveca. — Prav pozorno je ogledoval puško, še posebej pa obe krogli.

Kakor bi ga blisk obšel, zažarel mu je obraz, oči so se mu posvetile in zagoreli obraz se mu je razvnel od razburjenosti. Pokliče še druge porotnike, kaže jim puško pa obe krogli, držeč ju v tresoči roki. Možeje so stali osupnjeni in pogledovali drug drugega.

Tudi predsednik in svetovalec so pristopili, hoteči videti vrvok, ki porotnike zadržuje in vznemirja.

Ta nenavadni nemir vplival je tudi na občinstvo in razširil se po celi dvorani. Obtoženec to zapazivši jel je iznova upati. Videl je, kako kmet porotnik kroglo iz mrtveca vzeto skuša potisniti v puškino cev, kar pa se mu ne posreči. Z očitnim zanimanjem sledi občinstvo temu poskusu. — Tudi državni pravnik in zagovornik se približata. Občinstvo je delalo hrup, da je predsednik moral zažugati, da bode dal dvorano izprazniti, ako ne bode miru.

Ko je nastal zopet mir in so porotniki zasedli svoje prostore, izjavi predsednik, da je končano preiskavo treba iznova začeti. — Nato prosi gospoda nadlogarja, naj on kot strokovnjak presodi omenjeno okolščino glede krogle, katero je preiskovalni sodnik in tudi državni pravnik prej pozabil uvaževati.

Po brezuspešnem poskušanju in primerjanju obeh krogel, izjavi nadlogar, da v truplu najdena krogla ni mogla nikakor biti izstreljena iz te

— Obrtno-nadaljevalna šola v Žalcu. Na tej šoli je bilo v minoletem šolskem letu (1. okt. 1903 do 30. aprila 1904) vpisanih 57 obrtniških vajencev in sicer v pripravnici 18, v I. razredu 21 in v II. razredu 18. Koncem šolskega leta ostalo jih je še 48. Od teh je bilo 8 stavbene, 15 mehanično-tehniške, 2 umetniške, 1 kemično-tehnične, 3 šiviljske, 18 oblačilne in 1 druge obrti. Vladni komisar, g. profesor Kneschaurek iz Gradca obiskal je obrtno nadaljevalno šolo dne 24. m. m. ter se o uspehih iste pohvalno izrazil. Stroški šole znašali so o minoletem šolskem letu 1562 K 39 vin., h kateri svoti so prispevali: država 400 K, dežela 200 K, okrajni zastop Celje 400 K, trgovska in obrtna kamora v Gradcu 100 K, občina Žalec 250 K in Savinska posojilnica 300 K. Stroški za enega vajenca pridejo torej povprečno na 27 K. Dne 1. maja t. i. razstavili so obrtniški vajenci svoje risbe in svoja druga pismena dela v risalni dvorani; razstava je trajala od 8. do 11. ure dopoldne — a v teku treh ur obiskovalo jo je le trinajst oseb; izmed teh je bil po eden obrtniški mojster iz Žalca, Vrbja in Zg. Ložnice, ena ženska, pet ali šest pomočnikov in tri druge osebe. Izmed žalske inteligence in udov načelnitstva rokodelske zadruge ni bilo nikogar! Vsled te malomarnosti sklenilo je učiteljstvo obrtne šole, katero je imelo s prireditvijo mnogo truda, da je bila letošnja razstava zadnja. Pa še nekaj! Vodja šole nameraval je letos v Žalcu prirediti tudi razstavo obrtniških del tukajšnjih vajencev in je v tej zadevi že pisal obrtno pospeševalnemu zavodu štajarskemu v Gradcu, kateri mu je tudi obljubil darila v znesku 120 K. Druga darila bi se bila še dobila od trgovskega ministrtva, od deželnega odbora, od trgovsko obrtne kamore, od okrajnega zastopa in od Savinske posojilnice — v skupnem znesku najmanj 300 K. Kako prav bi bil prišel ta denar vajencem — a vodja je napravil račun brez krčmarja, kajti rokodelska zadruga v Žalcu, pod katero firmo bi se bila razstava vršila, izrekla se je zoper razstavo.

— Zahvala. Podpisano kmetijsko društvo izreka tem potom velezaslužnemu deželnemu poslancu gosp. Iv. Kočevarju v Sred šču najpri-srčnejšo zahvalo za društvu podarjene kor. amer. divjake. Kmet. društvo Stara cesta in okolica.

puške. Po teži, velikosti in obliki je čisto drugega kalibra.

Iznova zaori radosten vzklik po celi dvorani, kateri tudi v srcu obtoženca najde burni odmev.

S sklenjenimi rokami in tiho molitvijo na ustnicah, je sedel ta poleg svojega zagovornika, občudovan od ljudi, kateri so ga še malo prej kot zločinca obsojevali in preklinjali.

Globoko ginjen, sliši sedaj, kako državni pravnik svojo obtožbo proglasi za ničevno in nato, kako ga predsednik sodišča spozna nedolžnim in obenem prostim.

Z velikansko radostjo pozdravlja sedaj vsa množica nedolžnega Vrbo, kateri ob rami gospoda nadlogarja in svojega zaščitnika zapušča sodne prostore. Še bolj nego to zmagoslavje, razveseli ga pozdrav njegove drage Barbike, ko se je vrnil domu v logarjevino.

Z vzklikom polnim radosti vrgla se mu je v naročje, ne boječa se prisotnih roditeljev. Pred vsemi razodela je svojo ljubezen do njega, tajno srečanje njuno v gozdu, o katerem Vrba ni hotel izpovedati, zaradi česar se ni mogel opravičiti, da je bil odsoten ob času umora.

Po naredbi gospoda nadlogarja vršila se je še tekom leta poroka v vaški cerkvi. Združil se je srečen par, katerega je vsa okolica spoštovala in ljubila. — Na tej veselici bila sta tudi blagi kmet porotnik in pa odvetnik zagovornik. Slišale so se napitnice na ženina, njegovo odkrito nedolžnost in pa srečno najdenje pravice.

O Mlinarjevem Francu ni bilo ne duha ne sluha. Tudi lovec se je preselil iz onega kraja, ker ga je ljudstvo grdo gledalo. „Črna Liza“ pa se je potepala še nekaj časa okolu, dokler je niso nekega dne našli v gozdu na mestu, kjer je bil Rudolf ustreljen — obešeno na drevo. V obupu segla je po lastnem življenju.

— Iz Brežic. Neki gosp. Weg iz „Deutsch Heima“ napada miroljubne Slovence v slovenskih gostilnah s tem, da jih sili njemu na blažen „Heil“ tudi s „Heil“ in sploh le nemško odzdraviti. Ako se temu sitnemu gospodu eden ali drugi Slovenec umakne, še po ulici za njim vije „Gute Nacht, Heil, Heil...“ in zmerja. S svojim dobrim prijateljem nemčurčkom se pa iz svoje prijateljske ljubezni prav po fantovsko — stepe. Pač lepo —

— V Dravo je padla v Mariboru 6letna deklica Mihelak ter utonila. Skočiti je hotela na brod, preden je bil isti popolnoma pri kraju.

Poziv.

Pred letom ustanovilo se je „društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev za slovenske dežele“.

Dne 1. junija 1903 vršil se je prvi občni zbor; sklenilo se je marsikaj, pa ker je zanimanje gospodov kolegov za to društvo bilo dosedaj nedovoljno, se ni vse izpeljalo, kar se je sklenilo; vendar pa, ker naj to društvo zastopa jako veljavni stan, sklenil je odbor, da se skliče drugi občni zbor; vabite se torej vsi gospodje kolegi, da se zagotovo, popolnoma zagotovo udeležite tega glavnega shoda, kateri se bode vršil na binkoštni ponedeljek, dne 23. maja 1904 ob 10. uri dopoldne v dvorani „Narodnega doma“ v Celju. Dnevni red se bode pri shodu priobčil.

Glede na neprecenljivo korist tega društva, kar se je že itak svoječasnno dovolj jasno povdarjalo, je upati, da se udeleži največje število udov, sploh kolegov tega shoda.

Torej še enkrat, pridite na shod, delujte v svojem delokrogu pri kolegih, da se udeleže vsi uradniki avtonomnih uradov slovenskih dežel, Spodnje Štajarske, Spodnje Koroške, Kranjske, Primorske in Istre, tega le v njihovo korist in tudi gotovo le v prid občin samih (kot takih) vršečega se shoda, oziroma obstoječega društva, ki hoče le olajšati bremena, katera občine z visokimi nakladami i. d. težijo.

Predlogi naj se kolikor mogoče še pred shodom, da bode mogoče gladko zborovati, pošljejo na naslov Franc Kovača, tajnika okrajnega zastopa Šoštanj, v Velenju na Štajarskem!

Toliko za sedaj, prihodnjic več.

Odbor.

Društveno gibanje.

— Vabilo na tombolo, ki jo priredi novo ustanovljena požarna bramba na Gomilskem dne 23. majnika 1904 povodom blagoslovljenja nove društvene brizgalne v gostilni g. M. Hočvarja na Gomilskem. Točno ob 3. uri popoldne vrši se najprej slovesno blagoslovljenje nove, po najnovjšem, na razstavi v Pragi z zlato kolajno odlikovanem sestavu od tvrdke Smekal napravljene brizgalne. Potem se prične tombola, katere čisti donesek se obrne v pokritje jako znatnih dolgov za društveno brizgalno. Darovane dobitke v ta namen sprejema g. Fr. Cukala. Svirala bode godba na lok. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Na Gomilskem se je ustanovila prstovoljna požarna bramba, ki je pristopila tudi „Zvezi slovenskih gasilnih društev“. Načeluje ji župan g. Franc Cukala, oziroma podžupan g. Anton Virant. To društvo omislilo si je takoj novo brizgalno po najnovjšem sestavu. Ista se bode blagoslovila na binkoštni ponedeljek ob 3. uri popoldne. Po blagoslovljenju vrši se v prid društvene blagajne veselica, pri kateri bode svirala godba na lok. K obilni udeležbi vabi cenjena sosedna gasilna društva kakor tudi slavno občinstvo odbor.

— Čitalnica v Konjicah priredi v torek, dne 17. majnika t. l. v svoji dvorani gledališko predstavo s koncertom, s prijaznim sodelovanjem družbe slovenskih igralcev iz Ljubljane. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krono. Posebna vabila se ne razpošiljajo. Nadejati se je, da bodo konjiški, kakor okoliški Slovenci to redko prilagodnost uporabili, ter se predstave polnoštevilno udeležili, kajti odlični igralci kakor tudi veleznimivi spored jamčita za izvanredni užitek.

— Kmetijsko bralno društvo pri Mali Nedelji priredi dne 15. maja t. l. društveno veselico v prostorih g. Senčarja ob 3. uri popoldne s

petjem, igrama „Tihotapci“ in „Njegov maček“ ter prosto zabavo. V slučaju slabega vremena se veselica preloži na dne 29. maja 1904. K mnogoštevilni udeležbi vabi najvljudnejše odbor.

— Kmetijskemu društvu pri Vel. Nedelji daroval je popolnoma brezplačno za povzdigo poljedeljstva in napredek kmetijstva vneti narodnjak g. Vabič, nadučitelj na Runeču 800 jabolčnih drevesc, istotako dal je g. Meško Ivan, posestnik v Trgovišču brezplačno zemljišče za drevesnico. Vrlima podpirateljema društva tem potom „Srčna hvala“.

— Slov. pevsko društvo „Zvon“ pri Sv. Miklavžu bl Ormoža priredi v nedelo, dne 15. majnika t. l. v šoli veselico s petjem, šaljivimi nastopi in gledališko igro „Čevljar Smola in bogatin“. Začetek ob 3. uri popoldne.

— Vabilo na CXXXV. odborovo sejo „Slovenske Matice“ v Ljubljani, v sredo, dne 18. vel. travna t. l. ob petih popoldne v drštveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o 134. odborovi seji. 3. Poročilo o računih za 1. 1903. 4. Poročilo o pripravah za redni občni zbor. 5. Tajnikovo poročilo. 6. Eventualia.

— Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu priredi v petek, dne 13. maja 1904 svoje deveto izvenredno občno zborovanje v društvenih prostorih. Na sporedu so slučajnosti.

— Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju vabi na svoj drugi redni občni zbor, ki se vrši 14. majnika 1904 v spodnji „Budjeviški pivnici“, VIII. Alserstrasse št. 7. s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo odborovo. 3. „Poljska ideja in stališče Poljakov med Slovani“, predava tov. Pivko, phil. 4. Samostojni predlogi. 5. Slučajnosti.

Druge slovenske novice.

— „Glasbena Matica“ v Ljubljani. Vabilo. V soboto dne 14. maja l. 1904 v zgornji veliki dvorani „Narodnega Doma“ ob 8. uri zvečer koncert pod vodstvom koncertnega vodje gosp. M. Hubada. Na korist penzijskemu fondu. Sode lujejo: gdč. Ana Kilar, gdč. Vida Prelesnik, gosp. dr. Gvidon Serneč, Niko Štritov, šolski dekliški zbor „Glasbene Matice“, pomnožen z oddelkom ženskega zbora „Glasbene Matice“, dijaški zbor glasbene Matice in orkester c. in kr. pešpolka št. 27. Vzporod: 1. Dr. Anton Dvořak: Slovanski ples št. 4. (D dur). Svira orkester. 2. a) Fr. Liszt: Notturmo št. 3, b) V. Novak: Slovaška suita št. 3, na klavir svira gdč. Vida Prelesnik. 3. J. B. Viotti: Koncert za violino št. 23. s spremljevanjem klavirja. Svira Niko Štritov. 4. Fr. Schubert: Simfonia v h-molu. I. stavek: Allegro moderato. II. stavek: Andante con moto, svira orkester. 5. a) K. Løve: Div, nordiška balada. b) I. pl. Zajc: Do movini i ljubavi, poje g. dr. Gvido Serneč. 6. L. van Beethoven: Sonata za klavir v c duru. (Grofu Waldsteinu posvečena.) Prvi odstavek, svira gdč. Ana Kilar. 7. Dr. Anton Dvořak: Slavnostni spev, za mešan zbor in orkester. Op. 113. Zadnja skladateljeva koncertna skladba za zbor in orkester. Poje mešan zbor s spremljevanjem orkestra. NM. V orkestru sodeluje poleg nekaterih gospodov članov „Glasbene Matice“ tudi nastopni gojenci „Glasbene Matice“: I violina: Ivan Karlin, Niko Štritov, Mihael Rožanc, Josip Tavčar, Milan Trošt, Stanko Novak; II violina: Ljudmila Novak, Josip Pfeifer, Božidar Komih, Vinko Majdič, Leopold Kovač. Fran Bizjak; viola: Miroslav Dežela. Začetek točno ob 8. uri. Cene prostorom: Sedeži po 3 in 2 K, stojišča po 1 K, dijaške vstopnice se dobivajo v trgovini gospoda J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajni.

— Banka „Slavija“ sklicuje za 13. dan t. m. v Prago svoj 36. redni občni zbor. Iz letnega poročila, ki nem je prišlo te dni v roke, posnemamo, da je v letu 1903 prejela 6,913 740 K 15 v zavarovalnino, in da je svojim članom izplačala zavarovalnih kapitalij, dohodkov in pokojnin ter jim povrnila škod za 4 217 694 K 46 v. Njeni rezervni fondi so narastli na 29 217 694 K 46 v. V vseh 35 letih svojega obstanka je izplačala „Slavija“ svojim članom 78,324 623 K 17 v. Te številke govore jako zgovorno v vedno rastočem napredku te slovanske zavarovalnice, katera se je iz neznatnih početkov razvila do

finančne velemoči. — Ni čuda, da njeni milijoni gotove osrečevalje ljudstva bodejo v oči; zato so prišli na misel, da bi se „Slavija“ z vsem svojim premoženjem podeževala. Načrt se jim pa menda ne posreči, ker bo članstvo gotovo vedelo varovati svoje pravice do bančnega premoženja s tem, da zavrne vsakogar, ki bi stegoval svoje roke po njem.

— Slovenskim pravnikom! O binkoštih se bo vršil, kakor znano v Pragi prvi znanstveni shod čeških pravnikov, na katerega so tudi povabljeni tudi slovanski pravniki. Odbor društva „Pravnika“ v Ljubljani je v zadnji seji sklenil, da se shoda udeleži po deputaciji. Jako bi bilo želeli, da se tej deputaciji pridružijo še drugi slovenski pravniki. Osebito velja to za slovenske odvetnike, ker bo iste dni v Pragi tudi shod čeških odvetnikov, na katerega so slovenski odvetniki dobili posebna vabila. — Kdor želi podrobne pojasnil, naj se izvoli obrniti do gosp. dr. D. Majarona v Ljubljani, ki sploh prosi, da naj se mu prijavijo udeležniki, to pa čim preje.

— Radi kokoši obsojen na 6 let. Iz ljubljanske prisilne delavnice odpuščeni prisiljenec 47 let stari Martin Janež je bil pred celovškimi porotniki radi tatvine kokoši obsojen na 6 let težke ječe. Po prestani kazni bo moral zopet v prisilno delavnico.

— Žalosten konec „telovadbe.“ 26-letni Janez Beton je bil prišel okolu 10. ure zvečer nekoliko vinjen na železni most pri Krapju. Hotel je skakati čez ograjo, da pokaže svojemu tovarišu, kako zna „telovaditi“. Ali obtičal je na oni strani ograje in ni mogel več nazaj ter padel v Kokro.

— Vlada napram slovanskim in napram nemškim časnikařem. Znano je, kako je delala vlada zapreke shodom slovanskih časnikařev, kako težko je bilo tudi od železniških uprav dobiti kake olajšavo pri vožnji. Konec junija pa bo zborovalo letos nemško časnikařsko društvo za planinske dežele v Gradcu. In vlada je takoj dovolila društvu 3000 K podpore, kakor pravi dopis ministrskega predsednika „v priznanje njegovega izvenrednega pomena za interese vseh planinskih dežel in posebno Štajarske“. Tudi železniško ministrstvo je posialo 400 K „v interesu potovanja“. Pristranci naša vlada ne pozna.

— Jurij Vega. Da bi slovenski narod natančneje spoznal velikega učenjaka in junaka Vego, založila je posojilnica in hranilnica v Moravčah brošuro „Jurij Vega“ (predaval Fridolin Kaučič v društvu „Zvezda“ na Dunaju dne 6. marca 1904). Cena izvodu 20 vinarjev. Čisti dobiček je namenjen Vegovemu spomeniku v Ljubljani. — Naročila sprejema: Anton Učakar v Moravčah.

— 96letni morilec Pavlič, ki je, kakor kakor znano, v ljubljanski ubožnici enega svojih tovarišev-starčkov umoril, drugega pa težko ranil, ne pride pred porotnike, marveč so ga prepeljali v hiralnico. Dokazano je, da mu je duh potemnel.

Dopisi.

Šoštanj. (Občinske volitve.) Bliža se čas, ko boste vi, vrli slovenski Šoštanjčani, pokazali na volišču, da ste vi gospodarji na lastni zemlji, da ste zmogni in da tudi hočete iz svoje srede voliti može, ki bodo vas zastopali in skrbeli za napredek in povzdigo vaše občine trga Šoštanj, kateri tako hitro raste in se tako lepo razvija v njem oskrbnitvo, odkar ga vodijo slovenski župani. — Naši nemčurji, ki so učenci in sluge celjskih nemčurjev, so za občinsko volitev razvili velikansko agitacijo; kar odločno so sklenili, da občina pasti v njih umazane kremplje, naj jih to velja, kolikor hoče. Zbrali so se v svojem navadnem zbirališču, in vsak je dobil nalogo, da mora pregovoriti in preslepiti pet Slovencev, takšnih, ki so bolj omahljivi. In zdaj ti letajo okrog, da se njim pot cedi v curkih po obrazu, in nekateri komaj vlečejo za seboj svoje šepave noge, samo da bi pregovorili tega ali onega slovenskega volilca, da jim dal svoj glas, ali se pa vsaj odtegnil volitvam ter šel v eno uro oddaljeno gostilno, kjer so pripravili nemčurji polovnjak vina za take bojazljivce.

Oni nemčurški gospodje iz trga, katerim sicer nos sega še čez „fabriške“ dimnike, so se kar naenkrat zelo ponižali. Le poglejte sedaj te priliznjence, kako s sladkim smehom nagovarjajo kmete z besedami: „vi očka, ki imate velike ruse, pojdite, pojdite k nam na en glaš pira“, ali pa: „očka, le pojdite k nam, imamo dobro blago in po ceni!“ Tako se vam te nesramne beštije laskajo in hlinijo, da so vaši prijatelji, v resnici so pa najzagrizenejši nemčurji, ki smrtno sovražijo vsakega Slovenca iz dna svoje črne duše. Toraj ti nemčurji bi radi gospodovali v naši občini, vsi poznajo Slovenca le tedaj, kedar jim prinaša s svojimi žulji prislužene vinarje, kedar iščejo pri njem dobička, drugače ga pa obkladajo z najgršimi psovkami in z zasramovanjem. Slovenec, katerega imenajejo v svojih pogovorih le: „windischer Hund“, bi jim bil pri volitvah dober, da bi jim izdal občino in njeno premoženje, da bi potem razmetavali naš denar za veselice in „hajlanja“ pri Petschniggu, in pa da bi z našim denarjem vzdrževali „šulferajnsko šolo“, da bi se tam slovenski otroci ložje učili pljuvati svojim staršem v obraz in zaničevati svoj rod in jezik. Da bo polovica sodnijskih in davčnih uradnikov stalo na dan volitve na nasprotni strani, nam je v naprej znano; kajti nepristranska vlada je nam poslala takih uradnikov, ki pri vsaki priložnosti javno kažejo, da ne čutijo z nami, da nas ne marajo; vsi Slovenci šoštanjanskega okraja pa naj bi se takim ljudem klanjali, in kadar jih ti uradniki nahrulijo v uradih, pa še s klobukom pod pazduho zahvaljevali za vprašanje.

Časi robote so minili. Mi nočemo za gospodarje naslednikov onih krutih Nemcev, ki so naše pradede za časa robote krvavo bičali po hrbtu in jih poljubno potiskali v ječe.

Vrli zavedni šoštanjčani! Vaša sveta dolžnost je, da pride na dan volitve vsak zanesljivo in pravočasno na volišče in neustrašeno glasuje za može, katere si bodo naši volilci pri volilnem shodu določili. — Braniti in ohraniti moramo in hočemo naše narodne svetinje; po naši s krvjo naših pradedov prepojeni rodni zemlji hočemo da tudi za naprej vlada svoboda, Slovenec naj bo na svoji zemlji svoj gospod, in če se vsi Hansi na glavo postavijo. Če pa nemčurjem ne ugaja v našem lepem trgu, naj pa odrinejo v blažen „rajh“, kjer bodo lahko srečno živeli brez Slovencev; na potu tja pa si lahko svetijo s „fakelcugam“, katerega imajo že pripravljenega za zmago pri volitvah.

Narodno-gospodarske novice.

Kozje mleko kot zdravilo.

Vseobčno dognana resnica je, da skoraj dve tretjini krav hrani v sebi in torej tudi v mleku svojem glive ali bacile od tuberkuloze. Takšno mleko pa bolehen človek, kakor tudi otroci ne smejo uživati, sicer si nakopljejo še hujše bolezni — jetiko. Da se bacili tuberkuloze dajo pred uživanjem mleka pokončati, je resnica, ali stem pa se spet mleku odvzame mnogo redilnih moči. Kaj tedaj storiti, ako se komu kot zdravilo priporoča ravno mleko?

Po mnogih izkušnjah dokazalo se je, da imenovane tuberkuloze kakor krava, nima nikoli koza. To trde zdravniki, kakor tudi živinozdravniki, obenem pa se tudi zatrjuje, da ravno kozje mleko ima najbolj podobne lastnosti mleku matere. Popolnoma brez škode se more ono uživati sirovč, posebej se priporoča še piti sveže po molzenju. Da je to zdravilno, prepričali so se mnogi, ker veliko gospodarjev je, ki prodajajo mleko od svojih krav, sami in za svojo obitelj pa drže pri hiši kozo, da njeno mleko uživajo. Otrokom in okrevajočim od bolezni največ zdravnikov priporoča ravno kozje mleko kot hrano.

Mnogim se dozdeva, da kozjo mleko ima nekak neprijeten duh ali okus. Ta pa izvira največ od tega, ako se žival goji v slabem stanju, v zaduhlem hlevu, pri slabi hrani in nesnažnoti pri molzenju. Ako se to vse odstrani ter dobiva žival v zračnem hlevu zdravo brano in čvrsto vodo za pijačo, je tudi nje mleko prav prijetnega okusa. Na Francoskem, v Švici in Italiji je vobče priljubljeno kozje mleko. V Neapolju je videti

vsako jutro pastirja s čredo koz, kakere žene po mestu in pred hišami odjemalcev mleka pomolze eno za drugo.

K temu je treba še pomisliti, da ta žival ne potrebuje mnogo hrane, tako da lahko tudi reven človek preskrbi par koz s hrano. S tem pa je preskrbel si prav zdrave hrane za svojo družino, namreč mleka. Še bolj pa bi bilo pričaročati posebno v revnih mestih gojiti po celo skupno čredo koz katerih mleko se bi po gori omenjenem načinu revnemu ljudstvu lahko razpečevalo.

V mnogih boleznih ljudi, zlasti pri katarju v grlu in pljučah je ravno kozje mleko vsega priporočila vredno.

Tako piše neki slovaški list. Mi mu dajemo prav v vsem, samo glede vzreje in hrane koz imamo par tehtnih pomislekov. — Ta žival ima namreč med vsemi najbolj slabo stran v tem, da je čez mero objestna in sladkosneda. Bodisi sama ali v družbi druge živine ona gleda le po samih izbirkah ter v ta namen preleti na paši trikrat toliko, nego druga živina. Posebej pa je vržena še na mladi naraščaj sadja ali zelenjadi, tako v krajih z onimi nasadi je ni mogoče imeti. Enako škoduje tudi gozdu, ker zlasti mlademu naraščaju poje najlepše mladike in vrbove. Da se tem nedostatkom izogne, treba je rediti koze v hlevu, kjer se jim poleg snage, zraka in tečne hrane ne porabi tudi na priboljšek od svežega rastlinstva, katero ta žival posebno ljubi. Na ta način je mogoče koze rediti tudi v mestih in obljudenih krajih.

Sicer pa je prava domovina te živali z raznim zelenjem obraščeno gorovje, kjer se po volji pase in razvija. — Ondi daje tudi največ mleka, iz katerega se izdeluje najbolj čislani sir, kakor je znan n. pr. sloveči švicaraki sir skoraj po celem svetu.

Poziv!

„Zveza avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“ zboruje letos o binkošnih v Postojni. Cenjene gg. tovariše in tovarišice, ki reflektujete na prenočišča, prosimo, da se zanesljivo zglosijo vsaj do 18. t. m. pri pripravljalnem odboru za Zavezino zborovanje v Postojni, ker se na poznejše prijave ne bomo mogli ozirati. — One pa, ki se nameravajo udeležiti banketa, ki bo ob tej priliki v hotelu pri „ogrski kroni“ — kuvert 240 K — prosim nujno, da se zglosijo najkasneje do 16. t. m. pri podpisnem odboru. Pripravljalni odbor.

P. n.

Ker sem mlinsko opravo iz svojega mlina v Št. Petru v Savinski dolini prodal, hočem tudi prodati poslopje, njivo in travnik in eventuelno tudi vodno moč.

Sodnijska cenitev se je vršila po gg. Dolinšek in Lenkotu leta 1902 in sicer:

1. za mlinsko poslopje	— — — —	K 2400—
2. » hleve	— — — —	» 900—
3. » njivo	— — — —	» 250—
4. » travnik	— — — —	» 600—
5. » vodno moč	— — — —	» 1000—

Prodati hočem to posestvo za vsako sprejemljivo ceno in pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji ter prosim tozadevnih ponudb.

Z velespoštovanjem

J. METZL

(214) 1

Dunaj, II/2 Untere Donaustrasse 9.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na acetylen, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje.

nove priprave proti peronospori in za žvepljanje

sesalke za vino, cevi za vino, kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot zbiralnice (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

Ceniki zastoj in franko.

(47) 16-9

Dopisuje se v vseh jezikih.

Traverze, železniške šinje, železo za vezi, cement, vodovodne cevi, cevi iz kamenščine za stranišča, lepenko za strehe, trstino za obijanje in vse drugo pri stavbah potrebno priporoča v bogatej izberi

trgovina z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga brizgalnic za trsje in vsakovrstnih poljedelskih strojev.

Gumi za cepljenje na zeleno.

Kose: Ciril in Metod znamka.

Različni brusni kamni za kose.

Izredna novost!

K. & B. Recamier-steznik

(MODERCI)

daje s pomočjo specijalne, dosedaj popolnoma neznane priprave celo najmočnejšim damam popolnoma nepričakovano vitkost, torej je v najvišji meri sposoben za doseg po modnega nastopa brez vsakega nepričelnega vpliva ali celo okornosti. Dobiva se samo v trgovini Karola Vaniča v Celju.

Razun te novosti priporočam svojo veliko zalogo modnega blaga za obleke, belega blaga in okraskov najnovejše vrste.

Modni bluzni stezniki po gl'd 1-20 do gl'd 6-— vedno v zalogi. (211) 10-1

Službo

distriktnega zdravnika

za distriktno občino Vuzenico, obstoječo iz občin Vuzenica Trbonje, Sv. Anton n. P. in Sv. Primož n. P. je namestiti do 1. avgusta 1904 Remuneracija iznaša 1200 kron, treba je imeti domačo lekarno, znanje slovenskega jezika je potrebno.

Primerno opremljene prošnje vložijo se naj do 20. junija 1904 pri distriktnem odboru v Vuzenici.

Vuzenica, dne 5. maja 1904.

(206) 2-1

Nadželnik: **Mravlak**.

NAZNANILO.

ALOJZIJ MIKL pri Veliki nedelji blizu Ormoža (197) 3-3

priporoča domačinom kakor tujcem svojo celo novo urejeno gostilno

z lepimi sobami za prenočenje, pristnim, dobrim vinom iz okolice in izbornim pivom, kakor vsakovrstnimi toplimi in mrzlimi jedili po zelo nizkih, domačih cenah.

Prekrasna in zdrava lega kraja, ugodna železniška zveza in imenitna postrežba v vsakem oziru priporočajo to gostilno posebno izletnikom in letoviščarjem. — Vožnji za vožnjo na vse strani se vedno dobijo.

Salvator-balzam

(Liquor-aromatic)

Najuspešnejše domače sredstvo pri trganju (migreni), zobobolu, glavobolu, pri krču in raznih želodčnih in črevnih boleznih; ozdravi maternico, krepi vid in je v vsakem pogledu univerzalno domače zdravilo prve vrste. Cena zavozu 12 stekleničic z navodilom 5 kron, če se denar naprej pošlje na spodnji naslov.

KAŠELJ

ozdravi hitro in temeljito že od nekdanj znano domače zdravilo

trpotčev sok.

Cena stekleničici z navodilom in poštino vred, ako se denar naprej pošlje, 2 kroni 40 vinarjev.

Naslov za naročbe: (400) 24-20

Fr. Riedl-na lekarna pri Salvatorju v Varašdinu števil. 104.

Lanskoletni pav

velika množina pavovih peres, nadalje trije pari pritlikavih kokoši je naprodaj.

Vprašanja pod „lanskoletni pav“ poste restante Petrovče. (205) 2-2

Vizitnice

priporoča tiskarna Dragotin Hribarja v Celju.

Veliko stanovanje

se odda s prvim julijem t. l. v Zgornjem Lanovžu (Ober-Lahnhof) pri Celju. Pojasnila (178) 5-5 pri posestniku.

Dve hiši z vrtom naprodaj.

Občina Videm (Štajarsko) proda 2 hiši, v katerih se nahajajo prav lepa stanovanja. Ena stoji ob okrajni cesti, druga sredi vrta. Iz te poslednje je krasen razgled na savski most, železnico in Krško: posebno primerna je za letovičarje. Več se izve pri podpisnem.

(208) 3-2

Franc Ban, župan.

JOSIP TABOR

tvornica cementnih izdelkov

Špitalske ulice št. 12 **CELJE** Špitalske ulice št. 12,

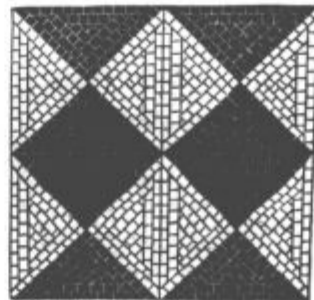
Izdelovanje z roko delanih in stisnjenih cementnih mozaik-plošč

v različnih barvah, gladkih ali robatih, za tlakovanje cerkev, kopališč, kuhinj, vež, hodnikov, stranišč, tratoarjev i. t. d.

Nadalje izdelujem

garantirano izborno blago iz najboljšega betona iz portlandskega cementa

kakor: prosto noseče umetno kamene stopnjice, razkave ali brušene, oltarske stopnjice po meri in načrtu, obode na vratih in oknih, vodne sprejemalnike pri vodnjakih,

konjske napajalnike, krmilnike, vaze, olupševalne krogle, balustrade, balkonske ploče, okrajnike, mejnike, kilometerske kamne, postamente, stebre

nagrobne kamne
nagrobne ograje, banje itd. itd.

Nadalje imam vedno v zalogi

cevi iz tolčenega betona v vseh velikostih, ki se odlikujejo s kolosalno vzdržnostjo, znotraj gladko in čedno izdelane, pripravne posebno za cestne prehode, vodovode, stranišča, dimnike in žične pravlake ter mnogo boljše, cenejše in trpežnejše kakor dosedanja zidani kanali.

Obodi za vodnjake iz betona s pokrovom.

Vsi v to svrhu spadajoči predmeti posebnih oblik in dimenzij ali po risbah se izdelujejo solidno in najcenejše.

Vedno se bom trudil, da postrežem cenjenim naročnikom z najreelnejšimi, najsolidnejšimi in kolikor mogoče nizkimi cenami.

(217) 12-1

Z odličnim spoštovanjem

Proračun stroškov brezplačno.

Josip Tabor
tvorničar cementnih izdelkov v Celju.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice se uporabljajo na notranje in zunanje bolezni. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, urejajo izmečke in odpravijo nadubo, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in modromu in raditega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmetski hiši

Naročuje se edino in točno le pod naslovom: MESTNA LEKARNA, ZAGREB, Gornji grad št. 25, poleg cerkve sv. Marka. — Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K
3 ducati (36 „	11 „
5 ducat. (60 „	17 „
10 ducat. (120 „	32 „

Ustanovljena leta 1360.

Mestna lekarna
ZAGREB

Markov trg št. 36.

(1) 20-13

Zdravje je največje bogastvo!

Tovarna za opeko peči in lončenino

F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponuja poljubne množine

zarezane strešne opeke   **stisnjene strešne opeke**

(Strangfalz-Dachziegel)

(Pressfalz-Dachziegel)

(142) 10-6

naravno rdeče žgane in črno impregnirane.

Najcenejše, najodličnejše in najlepše strešno pokritje.

Točna in najsolidnejša postrežba.

Vzorci opeke in prospekti **zastonj**.**Absolviran jurist**

izvežban v vseh notarskih poslih, želi vstopiti takoj v notarsko pisarno. Ponudbe: „Notarski kandidat, Celje“, poste restante. (203) 3-3

Učeneciz boljše hiše, več slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v trgovini z mešanim blagom **Mihaela Jazbinška** na Planini (Štajarsko). (204) 3-3**Posestvo**

obstoječe iz novozidane hiše, s 5 prostornimi sobami, kuhinjo s štedilnikom, shrambo, kletjo in stranskim poslopjem z dvema sobama, kuhinjo in kletjo, zidano in z opeko krito, gospodarsko poslopje, drvarnica s shrambo za vozove, svinjak s kletjo in z opeko krit kozolec z osmimi predelki ter 40 oralov sveta, sadovnjaka in vrta za zelenjavo, travnikov, polja in gozda, 15 minut od Celja, se zaradi posestnikove bolehnosti pod roko proda. — Cena 44.000 K. — Kupei naj se oglase „pri zatorcu“ v Celju. (210) 3-2

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ*prva narodna
in največja
trgovina**z urami,
zlatnino in
optičnimi
predmeti**v Nar. domu
v Celju.*

Kdor si hoče nabaviti uro, zlatnino ali srebrnino, naj zahteva moj novi, bogato ilustrovani

CENIK

katerega razpošiljam brezplačno in poštne prosto. * Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno. Za dobrodelo garantiram.

Kupujem stare tolarje Marije, Terezije, križavce i. dr.

Postrežba točna in poštena.

* Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

* Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

(181) 4

**Waffen-Dürkopp
kolesa**

katera so radi popolnosti in trpežnosti svetovno najboljše znana, dobivajo se pod ugodnimi plačilnimi pogoji, tudi na obroke, pri

J. Širca, Žalec.

Priporoča se za praktično porabo garantirana močna kolesa „POPULAR“, katera stanejo samo 65 glđ. (198) 5-2

Lastna popravilnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in potrebščin.

Postrežba točna in kulantna.

Zacherlinpomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Viktor Wogg
A. Walland nasl. Teppi
Milan Hočevar
Josip Matič
Anton Ferjen
Fran Zanger
Ferd. Jakowitsch
Frid. Jakowitsch
Anton Kolenc
Franc Pečnik
M. Rauscher lekarna

Celje: Ivan Ravnikar
Oto Schwarzl lekarna
Josip Srimz
Anton Topolak
W. Wratschko
Dobrna: Jos. Sikošek
Braslovče: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: Fran Cukala
(215) 10-3

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: Anton Verbič
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupancič
Konjice: Fr. Kupnik 145

Laško: Andrej Elsbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Schacherko
F. Wambrechtsammer
Gornji grad: Jakob Božič
Franc Scharb
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwelz
Karl Sima
Mozirje: Leopold Vukič

Pristova: Marija Suppanz
Ant. Suppanz
Brežice: Fran Mathois
Franc Varlec
Janez Pinterič
Uršič & Lipej
Žalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Kartin
Velenje: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Janez Müller sen.
Jos. Sporn
Franc Dežman
Ivan Novak
Anton Jaklin
Ulrich Lager
Josip Wutti
Vojnik: Fr. Zortli

